

Gudarna som aldrig var gudar

I årtusenden har mänskligheten levt med berättelser om mäktiga krafter som steg ned från himlen i civilisationens gryning och förändrade människans öde för alltid. De återkommer i världens äldsta texter med en nästan obehaglig konsekvens, som ekon från en förlorad historia som olika kulturer försökte bevara långt innan moderna religioner tog form. Från Mesopotamiens lertavlor till de hebreiska skrifterna, från Egyptens kungalistor till de vediska traditionerna, beskriver berättelserna intelligenta varelser förbundna med stjärnorna, med kunskap och makt långt bortom den mänskliga världen.

Under större delen av modern historia har dessa berättelser reducerats till mytologi. Symboliska sagor skapade av primitiva människor som försökte förstå naturens krafter och universums mysterier. Men ju djupare forskare började gräva i Mesopotamiens ruiner, desto svårare blev det att upprätthålla den enkla förklaringen.

När de första kilskriftstavlorna började översättas på artonhundratalet upptäcktes något som skakade grunden för västerlandets religiösa historia. De berättelser som generationer hade trott föddes i Bibeln visade sig existera långt tidigare i de sumeriska texterna. Berättelser om skapelsen, syndafloden, människans fall och Babels torn fanns redan nedtecknade flera tusen år innan de blev en del av de hebreiska skrifterna.

Det verkligt omvälvande låg dock inte bara i likheterna mellan berättelserna, utan i vilka huvudpersonerna faktiskt var i de äldsta versionerna. Där de senare religiösa traditionerna talade om Gud, beskrev de sumeriska originaltexterna istället en grupp mäktiga varelser kallade Anunnaki.

Tavlorna som öppnade den förbjudna historien

I flera hundra år låg hundratusentals lertavlor begravda under Mesopotamiens sand medan mänskligheten fortsatte att läsa Bibelns berättelser som unika och isolerade händelser. När europeiska kolonialmakter började sina utgrävningar i området hittade de enorma arkiv fyllda med märkliga symboler ingraverade i torkad lera. Många forskare vägrade först acceptera att symbolerna representerade ett skriftspråk eftersom tavlorna verkade äldre än någon känd civilisation.

Allt förändrades när Henry Rawlinson lyckades dechiffrera Behistuninskriften i Persien under artonhundratalet. Den fungerade som en nyckel till kilskriften och plötsligt öppnades en värld som varit förseglad i tusentals år. Det som trädde fram ur tavlorna var

inte bara kungalistor och handelsavtal, utan världens äldsta berättelser om mänsklighetens ursprung.

Nathaniel Schmidt, professor i semitiska språk och baptistpastor, var en av de första forskarna som öppet började diskutera konsekvenserna av dessa upptäckter. Han såg snabbt att de bibliska berättelserna framstod som senare versioner av mycket äldre sumeriska narrativ. För honom blev det tydligt att de tidiga hebreiska skrifterna inte uppstod i ett vakuum utan bar med sig minnen från Mesopotamiens civilisationer. Hans slutsatser skapade sådan oro att han anklagades för kätteri och förlorade sin tjänst vid Colgate University år 1896.

Det som gjorde hans forskning så kontroversiell var inte bara att Bibelns berättelser hade äldre paralleller. Det var att de ursprungliga versionerna inte beskrev en allsmäktig gudom, utan en grupp avancerade varelser vars relation till mänskligheten framstod som långt mer konkret och fysisk än traditionell religion någonsin velat erkänna.

Himlafolket från Mesopotamien

I de sumeriska berättelserna framträder Anunnaki som intelligenta och mäktiga varelser förbundna med himlen och stjärnorna. Flera forskare har tolkat namnet som "de som kom från himlen till jorden", och i berättelserna beskrivs deras ankomst som början på en ny era för mänskligheten.

I modern tid blev Zecharia Sitchin en av de mest kända författarna som populariserade dessa idéer. Genom sina tolkningar av de sumeriska tavlorna argumenterade han för att Anunnaki inte var symboliska gudar utan en avancerad utomjordisk civilisation som interagerade direkt med människans förfäder. Enligt berättelserna skapades människan genom genetisk manipulation där Anunnaki kombinerade sitt eget genetiska material med en primitiv hominid för att skapa en arbetskraft anpassad för deras behov.

Det som gör dessa berättelser så svåra att ignorera är att de inte beskriver människans utveckling som en långsam naturlig process, utan som resultatet av ingripanden från en högre intelligens. De gamla texterna talar om kunskap som gavs till människan utifrån: matematik, skrivkonst, juridik, ekonomi och styrningssystem. Det är som om civilisationen själv introducerades genom kontakt med något som redan befann sig långt före människan i utveckling.

Och ju mer man läser dessa berättelser, desto tydligare blir parallellen till hur mänskligheten själv beter sig när vi koloniserar nya områden. Vi etablerar kontroll över resurser, bygger ekonomiska system och skapar hierarkier där lokalbefolkningen gradvis integreras i en struktur de själva inte kontrollerar. I de sumeriska berättelserna framträder Anunnaki på ett märkligt liknande sätt.

Kungarna som regerade före människan

Bland de mest förbryllande dokumenten från Mesopotamien finns den Sumeriska kungalistan. Vid första anblicken ser den ut som ett torrt historiskt register över olika dynastier, men ju längre tillbaka i tiden berättelsen går desto märkligare blir informationen.

De senare kungarna regerar i vanliga tidsperioder på några årtionden. Men längre bak i listan förändras allt. Dynastier börjar sträcka sig över tiotusentals år och enskilda kungar beskrivs som härskare under tidsperioder som är fullständigt oförenliga med mänsklig livslängd.

Det märkliga är att dessa tidsangivelser skrivs med samma matematiska precision som senare historiska kungar. Berättelsen gör ingen tydlig skillnad mellan de uråldriga härskarna och de mänskliga kungar som kommer senare. Tvärtom framstår listan som en sammanhängande historia där de första härskarna helt enkelt tillhörde något annat än mänskligheten.

Mitt i denna övergång dyker Gilgamesh upp, den legendariske kungen som i berättelserna framstår som en hybrid mellan människa och Anunnaki. Han fungerar nästan som en brygga mellan de himmelska härskarna och den mänskliga civilisation som senare växer fram.

Elohim och de mäktiga

När forskare började analysera de äldsta hebreiska texterna uppstod ytterligare ett problem för den traditionella tolkningen av Bibeln. I Första Mosebok används ordet Elohim för Gud, men ordet är grammatiskt plural och följs ofta av formuleringar som antyder flera aktörer snarare än en enda gudom.

När ordet bryts ned språkligt betyder det i praktiken "de mäktiga" eller "de kraftfulla". Och plötsligt börjar de hebreiska berättelserna spegla de sumeriska texterna nästan rad för rad. Det som senare religiösa traditioner läste som gudsberättelser framträder istället som berättelser om mäktiga intelligenta varelser som interagerade direkt med människan.

Det är här hela perspektivet på mänsklighetens ursprung börjar förändras. För om dessa texter bevarar fragment av verkliga händelser innebär det att våra förfäder inte såg sig själva som ensamma på jorden. De såg sig som en yngre art som levde under inflytande av något äldre och mer avancerat.

Konflikten om människans medvetande

Det mest fascinerande i Anunnaki-berättelserna är att de inte beskriver en enad grupp. Tvärtom framträder en konflikt kring människans utveckling och medvetande.

I berättelserna finns två centrala gestalter: Enlil och Enki. Enlil framstår som den auktoritära härskaren som vill begränsa människans utveckling, kontrollera livslängden

och hålla mänskligheten i ett tillstånd av beroende och lydnad. Enki däremot beskrivs som den som vill hjälpa människan, expandera hennes medvetande och ge henne större kunskap.

Det är Enki som varnar människorna inför syndafloden och hjälper Atrahasis, den figur som senare blir Noa i de hebreiska berättelserna. Och här börjar berättelserna röra sig bortom ren historisk spekulatation och in i något djupare.

För flera av världens mytologier beskriver mänsklighetens historia som en process där vårt medvetande begränsades. Språket splittrades. Livslängden reducerades. Människans perception försvagades. Det är som om våra förfäder trodde att människan en gång hade tillgång till en högre form av medvetande som senare gick förlorad.

Minnet av det förlorade medvetandet

Det märkliga är att de kulturer som bevarade dessa berättelser också bevarade metoder för att förändra medvetandet. I det antika Grekland fanns ritualer kring kykeon, drycker och ceremonier avsedda att expandera perceptionen. I Indien utvecklades meditation, andningstekniker och monastiska traditioner fokuserade på medvetandets utveckling. I Nordamerika och Australien levde ceremonier kring rök, trance och visionstillstånd vidare genom generationer.

Det är som om mänskligheten genom hela historien försökt återfå något som en gång gick förlorat.

Och kanske är det här den verkliga betydelsen av Anunnaki-berättelserna ligger. Inte i frågan om utomjordiska besökare ensam, utan i frågan om människans potential. För om berättelserna innehåller ens fragment av sanning innebär det att människan aldrig var tänkt att förbli begränsad. Det innebär att våra förfäder trodde att medvetandet kunde utvecklas långt bortom det moderna samhällets ramar.

Och medan världen fortsätter att fokusera på teknologi, ekonomi och kontrollsystem växer en annan fråga långsamt fram ur de gamla berättelserna.

Vad händer om människans största kraft aldrig har varit fysisk eller teknologisk, utan kopplad till medvetandet självt?

- Denne artikkelen er inspirert av Paul Wallis översättningar. Skrevet og bearbeidet av Britt Fossum.